

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 glđ., za pol leta 8 glđ., za četrt leta 4 glđ., za en mesec 1 glđ. 40 kr.

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 glđ., za pol leta 6 glđ., za četrt leta 3 glđ., za en mesec 1 glđ. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 glđ. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 239.

V Ljubljani, v sredo 18. oktobra 1893.

Letnik XXI.

Iz državnega zbora.

Na Dunaju 17. okt. 1893.

Izjemne naredbe na Češkem

so se danes razpravljale celi dan, ne da bi bila razprava še dovršena, ampak se nadaljuje še jutri. V pričetku se je prišel je na vrsto Engelnov predlog gledé poprave prvega letošnjega zapisnika, v katerega naj se sprejme dostavek, da so se poslanci Šamanek, Brzeznowsky in Forst pridružili prejšnjim državnopravnim izjavam svojih tovarišev in da je dr. Vašaty pri nujnem predlogu dr. Herolda predlagal glasovanje po imenih. Predsednik baron Chlumecky je odgovarjal, da je gledé prvih treh poslancev že ustregel Engelnovi zahtevi, glede predloga Vašatyjevega, ki ga je bil stavil v češkem jeziku, pa zbornici prepušča razsodbo.

Večina je bila zoper Engelnov predlog, za katerega so glasovali samo mladočeški in nekateri slovenski poslanci.

Potem se je nadaljevala razprava o izjemnem stanu na Češkem, pri kateri so bili oglašeni še naslednji govorniki: Pacak, Herold, Schneider, Vašaty, Hauck, Sokol, Kvekvič, Romanczuk in Purkhart. Od teh govornikov prišli so danes le trije na vrsto, ker sta Pacak in Herold govorila jako dolgo. Pacak je povdarjal, da je celi narod češki zdaj v mladočeškem taboru, čigar program ni od danes, ker že leta in leta zahtevajo samostojnost dežel češke krone v okviru monarhije. Ta program državi tudi ni škodljiv, marveč koristen, kar priča zahteva, da naj se da kralj kronati. Ministerskemu predsedniku govornik očita, da spravlja cesarjevo osebo v politično borbo, kjer ugaja vladi. Toda Čehi ostajajo pri svojih zahtevah in se hočejo z najostrejšim orodjem bojevati zoper sedanji sistem. Kruta sila jih od tega boja ne bode odvrčala. Vseh homatij na Češkem je po njegovem prepričanju kriv le cesarski namestnik grof Thun. Njegovo sovraštvo do Mladočehov je večji, kakor ljubezen do naroda, ljubezen do plemstva. Odkar je prišel na mesto milega Kraussa, imajo na Češkem zmerom izjemne naredbe in vedno stiskanje. Vlado grofa Thuna je v najhujši meri strankarsko, neprenetrzana vrsta hujškanja in brezaktivosti. Če se govori o zlorabi tiskovne svobode, je to pač res, ali kdo prouzučuje to zlorabo? Grof Thun to dela. Zandarmerija je na Češkem najglavnejši faktor; ona naj dela postave in še vse drugo. Thunovo vladanje je huje od Kollerjevega, ki ga je govornik tudi občutil. Ni mogoče, da bi grof Thun resnico poročal vladi. (Predsednik graja ta izraz.) Cela politična administracija na Češkem se obrača proti Mladočehom; Češka je postala last fevdalnega plemstva, ki se bojuje proti narodu. V dokaz te trditve se sklicuje na trditve princa Karola Schwarzenberga, ki jih je govoril v konservativnem klubu in iz katerih je razvidno da je fevdalno plemstvo zahtevalo izjemni stan. (Ta trditev je pa napačna, ker princ Schwarzenberg kaj takega v konservativnem klubu nikdar ni govoril.) Dalje trdi, da se jim je zaupno povedalo, da so hoteli plemenitiši že pred pol letom imeti izjemni stan. Prestopivši k volilnemu redu zagotavlja, da Mladočehi niso socijalni demokratje in da se s svojim predlogom občne in neposredne volilne pravice niso hoteli prilizovati socijalnim demokratom, kakor grof Tassfe s svojim predlogom, ampak da tirjajo le pravico in da hočejo v soglasje spraviti koristi delavcev in meščanov. Tudi

omenja nekega ukaza, s katerim cesarsko namestništvo okrajnim glavarstvom zaukazuje na vsak način prepovedati reskriptne slavnosti, preden se je še pričel izjemni stan. Odgovornost prevzel je bil namestnik sam; ali s takimi reči se v češkem ljudstvu zatirajo vsi monarhični in dinastični čuti!

Za Pacakom je govoril minister Schönborn, ki je povdarjal, da vlada v javni seji ne more razkladati vsega materijala, ki jo je prisilil k izjemnim naredbam, da hoče pa to storiti v odseku. Prepričan je, da je vlada prav ravnala in da ji bode vsakdo prav dal, kadar vse to izve. Dalje minister polemizuje proti izjavi nemških liberalcev, ki v sedanjem trenutku gotovo ni opravičena, ker se je vladna politika na Češkem v zadnjih letih na to obračala, da zadostuje pravičnim zahtevam nemškega prebivalstva. Vlada prevzame odgovornost za dogodke na Češkem, pa le v kolikor zadevajo njene odredbe. Konečno povdarja, da pri svojem predlogu gledé volilne premembe ni imela namenov, katere ji podtikujejo levčarji.

Za ministrom sta prišla na vrsto še Herold in Schneider, potem je predsednik ob 4. uri sklenil sejo in prihodnjo sejo napovedal za jutri.

Vladni listi soglasno poročajo, da vlada razpusti državni zbor in da ima že v žepu dotično cesarjevo pooblaščenje, ako zbornica zavrže izjemne odredbe ali deželnobramborsko postavbo, ali državni proračun, ali pa volilno reformo. „N. W. Tagblatt“ pa dostavlja, da je v parlamentarnih državah še nekaj drugega mogoče, kar je prav za prav še pravilneje, da namreč odstopi ministerstvo, ako zbornica ne pritrjuje njegovim važnejšim predlogom. Vederemo!

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. oktobra.

Poljaki in volilni red. Poljaki za premembo volilnega reda niso posebno navdušeni. „Przeglad“ piše dne 13. oktobra sledeče: „Možno je pač, da je novi volilni red potreben za velika mesta, na pr. za Dunaj. Za manjša mesta in za vasi pa ni primeren. Za meščane in poljedelce bi veljalo po njem isto merilo politične zrelosti: znanje čitanja in pisanja. To je pa krivično, ker se poljedelci ne morejo meriti z istim pravilom, kakor meščani. Zlasti na Poljskem bi imel novi volilni red zle posledke. Treba bi bilo postaviti komisije, katere naj bi odločevale, kdo je politično zrel in kdo ne. Uradnik in župan tega sama ne bi mogla določiti, ampak sodba bi bila odvisna od učitelja. S tem bi učitelji dobili odločilen vpliv v političnih zadevah, kateri se pa nikakor ne strinja z njihovim stanom. Poljaki bi imeli razven tega še veliko škodo. Ker bi se zahtevalo znanje čitanja in pisanja, imeli bi večino glasov židje, zakaj židje znajo pisati vsaj nemščino, kdor ne zna, bi se pa v pol leta naučil ter potem volil kakor bi mu ukazal židovski svet. Izpremeniti volilni red reklo bi se torej, vse mandate v poljskih mestih izročiti židovskim rokam. Za socijalne reforme bi bilo sicer jako potrebno, da bi prišlo v državni zbor nekaj pravičnih in razsodnih zastopnikov delavskega stanu. A po tem volilnem redu bi si pridobil državni zbor samo agitatorjev in kričarjev. To pa grofa Tassfeja ne briga veliko, on ima pred očmi taktični smoter: razbiti velike stranke, in ta korak je naperjen proti levici, kakor je obsedno stanje proti Mladočehom.

Ako se ta izprememba izvede, izgubi levica svoje mandate v mestih čeških in moravskih, katerih se polasté Čehi, in v mestih nemških, katerih se polasté antisemiti ali socijalisti.“

Volilna reforma. Mnenja gledé na volilno reformo se še niso popolnoma zjasnila in se najbrž še tako hitro ne bodo. Tudi mnogi listi se še niso odločili. „Linzer Volksblatt“ je s prva z vso odločnostjo pisal proti predlogi, ali v zadnjih številkah pa že priznava, da ne kaže, kar zavrtni predloge, temveč le nekatere premembe je treba predlagati. V „Gazeti Narodowi“ pa deželni poljski poslanec Merunowicz pravi, da bode s tako spremembo se jako pospešila narodna sprava na Češkem. Na severnem Češkem bodo socijalisti izpodrinili najbolj zagrizene nemškonarodne zastopnike. Merunowicz se pa boji, da nove stranke ne bodo imele pravega smisla za narodnost, ker so nižji volilci posebno v Galiciji še premalo izobraženi. Iz vsega pisarjenja tega poslanca se vidi, da je on pač za to, da se izvede taka volilna reforma za druge dežele, samo Galicija naj se pa izvzame, da Poljaki ne izgubé kaknega sedeža Rusinom. — Po liberalnih listih se pa še posebno zaganjajo zoper predpravo veleposestnikov. Pričakovati je celó, da se bode od kake strani v državnem zboru stavil predlog, da se odpravi kurija veleposestnikov. Mi smo sicer že pojasnili, da je v resnici baš levici največ ležeče, da se kurija veleposestnikov ohrani. Ko bi se odpravila ta kurija in pa volilna pravica trgovinskih zbornic, bi sedanja levica po vpeljavi občne volilne pravice še 20 mandatov ne dobila. Levičarji bi utegnili odpravo predpravic veleposestva predlagati le zaradi tega, da bi napravili kako zmešnjavo. Za vladno predlogo ni potreba dvotretjinske večine, ker je le razširjenje volilne pravice v mejah sedanje ustave. Za odpravo kurije veleposestnikov je pa potrebna dvotretjinska večina in take večine pa sedaj ni mogoče dobiti. Z predlogom o odpravi predpravic veleposestnikov bi se utegnili prepričati vsaka volilna reforma, kar je jedina želja nemških liberalcev. Sicer se je pa Plener te dni pri neki priliki izrazil, da pride levica z dežja pod kap, ko bi se odpravila predprava veleposestnikov. Nekdo mu je svetoval, da bi se levica postavila na čelo veliki akciji za popolno enakomerno občno volilno pravico. S tem bi si stranka zagotovila veliko popularnost in bi jej vlada pri volitvah ne mogla škodovati. Plener se pa seveda boji, da bi volilci tudi od levičarjev zahtevali, da izvrše, kar obetajo. To bi pa bilo težavno in bi tudi ne bilo po njih volji. Sploh je levica jako zbegana in nič prav ne vé, kaj naj stori.

Jednakopravnost židov na Ogerskem.

Naučni odsek ogerske zbornice poslancev se je že izrekel za popolno enakopravnost židov na Ogerskem. Tej predlogi se naravnost od nobene strani ni ugovarjalo. Nekateri člani so le temu ugovarjali, da se dovoli prestop od krščanske vere k židovstvu, ker liberalizmu na ljubo ne gre žrtvovati krščanskega značaja človeške družbe. Učenemu ministru se je pa baš ta določba tako važna zdela, da je ni popustil. Država se ne sme po njegovem mnenju ravnati po dogmah kake cerkve. Nekateri so pa imeli pomisleke proti zakonu zaradi tega, ker židje na Ogerskem nimajo nikake organizacije in bode torej državni nadzor težaven. Zahtevalo naj bi se poprej od židov, da se organizujejo. Jeden članov je želel, da se za rabince imenujejo jedino Mažari.

Ministru se ne zdi umestno, da bi se kaka organizacija zahtevala od židov, kar se pa tiče mažarstva, se bode že dalo pozneje kaj ukreniti, ko bode židovska vera že za enakopravno priznana. Večina odseka je potem seveda se izrekla za vladno predlogo. Nekaj čudnega se je pa le opazilo. Od več strani se je zahtevalo, da se kako prepreči priseljivanje židov na Ogersko. Tega pa niso zahtevali tisti, ki so sploh proti enakopravnosti židov, temveč tisti, ki so sicer zánjo in celó nimajo pomisleka, če se poždi kaj kristijanov. Mi zares ne vémo, čemu imajo gospodje tak strah pred prihodom novih židov, ako je židovska morála zares tako dobra, da se brez najmanjšega pomisleka židom lahko dovoli enakopravnost. Celó minister sam ni ugovarjal temu, da bi se preprečila daljša preseljevanja židov, le mislil je, da to k temu zakonu ne spada, temveč se bode dalo o drugi priliki o tem govoriti. Liberalci torej sami niso dosledni v svojem postopanju. To pač prihaja odtod, da na jedni strani pritiska nánje mišljenje prebivalstva, na drugi pa je židovski kapitalizem.

Solsko vprašanje v Švici. V onih kantoni, v katerih imajo večino katoliki v kantonskem zastopu, so šole vrejene precej po načelih katoliške cerkve, to pa ne ugaja liberalcem, ki imajo večino v zveznem svétu. Ze dolgo premišlujejo, kako bi zvezni zbor dobil večji vpliv na šole. Kar naravnost ne gre, mislijo doseči po ovinkih. Liberalci Schenk je predlagal, da bi zvezni zbor dovoljeval podpore kantonom za šolstvo. Za sedaj zveza kacega vpliva na šole ne zahteva, ali kantoni bi že izgubili v tem oziru precej samostojnosti, če bi prosili za podporo. Moralo bi se že vsekako nekoliko ozirati na želje zveze, ker sicer bi podpore ne dobili ali pa prav malo. Vidno je torej, da liberalci dobé mogočno orodje v roko, ako ta predlog obvelja.

Premeščenje pruske prestolnice. Po nekaterih nemških listih se že pretresa vprašanje, da bi se cesarski dvor preselil iz Berolina v kako drugo mesto. Berolin je preveč socijalnodemokratski. Pri vsacih volitvah se pokaže, da socijalizem vedno bolj napreduje. Naravno je, da cesarju tako mesto popolnoma ne ugaja, ker večina prebivalstva v srcu že ne čuti nikake zvestobe in udanosti za vladarja. Cesar se že dolgo nekako Berolina izogiblje. Večina leta prebiva v Potsdamu, lovskem gradu, ki je za jedno železniško postajo oddaljen od Berolina. Prestolnica bi se morda iz Berolina že bila premestila ali je težko najti primerno mesto. V drugih pruskih večjih mestih pa razmere niso dosti boljše. Premestitev prestolnice je pa seveda združena z velikimi stroški.

Socijalne stvari.

Socijalistični shod v kazini.

(Konec.)

Sodrug iz Kamnika („der Genosse aus Stein“) (nemški): „Družba podobna je garjevemu telesu; pod krasto dela se nova koža, to je, socijalizem. Če hočemo ozdraviti in osvoboditi se, prosvetliti moramo máse. Ker je bourgeoisie slabo gospodarila, odstaviti jo moramo in sami dobiti krmilo v roke. (Gromovito odobravanje.)

Taktika ravnati in spreminjati se mora po razmerah. Istotako tudi država, ker ona ni namen družabnega reda, temveč le sredstvo. (Odobravanje.) Bourgeoisie ne stori za nas nikjer nič: naj navedem le n. pr. Mac Kinley Bill. Mi sami urediti moramo razmerje mej produkcijo in konsumcijo. Cloveška družba propada, internacijski socijalizem poklican je, preosnovati jo.“

Grablovic predlaga resolucijo, da se shod strinja s sklepi curiškega kongresa. — Se vsprejme in nato preide k drugi točki dnevnega reda.

Rössel: „Parlament je naprava v dosegu osebnih smotrov parlamentarcev. Kadar se gre za pravice ljudstva, gospóda ali spé v dvorani, ali pa so pri buffetu; če pa treba dovoliti kaki akcijski družbi na milijone goldinarjev podpore, tedaj so pa takoj zraven. Jediní naš poslanec je Kronawetter. Parlament ne stori v zboljšanje naših razmer prav nič. Najostudneje pa dela takozvana liberalna stranka, ki se zove tako rada svobodoumno. Ona bi vzlasti imela nalogo, za nas potegniti se, a ona tega ne stori. Ona le prikimava vsaki reakciji, skrbi za kapitaliste in zá-se. Vlada je predložila — seveda prisiljena po več nego 500 burnih ljudskih shodih — nekaj načrt občne volilne pravice. Mi to sprejememo, ali

le začasno, kajti kaj nam n. pr. pomaga, če na Kranjskem 50 veleposestnikov še vedno voli jednega poslanca v državni zbor, 7480 kmetov pa tudi samo jednega.

Ali tudi te drobtinice zdé se liberalcem preveč. (Pfui!) Oni skrbé sploh le zá-se, in mi bomo skrbeli, da čim prej zginejo s pozorišča. (Bravo!) Tudi tistih 20 poslancev, katere so nam ponudili, jih ne bode rešilo. Postavili bomo povsod svoje kandidate: na narodnosti ležeče nam ni nič.“ (Odobravanje.)

Brozović predlaga promemorijo: „Državni zbor naj nemudoma izvrši predlog Slavikov, ker bi posledice zavladačevanja utegnile biti nevarne.“ — Se vsprejme.

Grablovic: „V Ljubljani snuje se sedaj socijalistično-politično društvo, ki bode v raznih krajih po Kranjskem sklicevalo shode. Pristopajte mu obilno!“

Rössel: „Razširjajte socijalistične ideje mej svojimi sodrugi, ker le tako jih bode moči realizovati!“

Brozović: „V najkrajšem času prične izhajati slovenski socijalističen list. Naročajte se nánj in podpirajte ga gmotno!“

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, zaključi predsednik ob polu 7. uri shod. Pojoč „Das Lied der Arbeit“ in nabirajoč doneske za stavke, razidejo se udeleženci.

Tako se je končal nedeljski socijalistični shod v Ljubljani. Velepomemben je, ker nam je pokazal, da bode odslej internacijska tudi mej Slovenci jela delovali na širji podlagi s časopisom, političnim društvom in shodi na raznih krajih naše domovine, ter da bode skušala tudi kmetsko ljudstvo pridobiti zá-se.

Dosti vspeha najbrž pač ne bode imela, a to nas ne sme motiti! Skrajni čas je pač že, da dobi krščansko-socijalno gibanje pri nas kaj več življenja, da se nam ne bode treba poslej na prsi trkati, češ: „Prej bi se že bilo dalo ložje kaj napraviti, a sedaj je že skoro prepozno!“ Pred vsem seveda razbistriti se morajo pojmi. — „Videant ergo consules!“ Jaklič.

Slovstvo.

Izlet v Carigrad. Popotne črtice. Spisal A. Aškerc. Ponatis (sic!) iz „Slovenskega Naroda.“ V Ljubljani Tisk in založba „Narodne Tiskarne.“ 1893. — Tako je naslovljena mala 73 strani obsegujoča knjižica. Znani pesnik nam opisuje svoj majski izlet v Carigrad. Na 44. straneh govori le o tem mestu in njegovih znamenitostih, od 45. strani dalje pa opisuje tudi druga mesta na tem potu, vzlasti Adrijanopol, Plovdiv, kjer biva naš rojak prof. Bezenšek, Sofijo ali Sredec, Niš, Belgrad in Kazansko sotesko. Pisatelj ima oči za vse, kar ga na potu srečuje. Opisuje razglede, poslopja, šege in ljudi. Posebno ga zanimava vse, kar je slovansko. Včasih to navdušenje presega prave meje, na pr. na strani 65: In resnično, resnično vam povem: Kdor se ne prerodi v narodnem pesništvu v obče in v srbskih narodnih pesmih posebej, ne more dospeti v poezije nebeško kraljestvo. . .

Ker spis ni tako obširen kakor Amicisov ali Adolfa Vebra: Put v Carigrad, razumeti je lahko, da je pisatelj mogel le iménitnejše stvari popisati in na nekatere stvari samo opozoriti.

Jezik je čist in gladek, le nepotrebne tujke te tu in tam motijo. Na mestu sta opazki, naj se piše Belgrad m. Beligrad, ministerstvo notranjih „del“ m. „zadev.“

Akademični slikar L. Grile je preskrbel knjižici jako okusno sliko na zavitku.

Knjiga se dobiva pri knjigarju A. Zagorjanu za 20 krajcarjev.

Iz mestnega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 17. oktobra.

V današnji seji se je, predno se je prešlo na dnevni red, oglašil za besedo gosp. občinski svetnik Matija Kunc, da stavi neki nujni predlog. Predlagal je, da mestni svét sklene resolucijo:

„Mestni zastop glavnega mesta Ljubljane odobruje in z veseljem pozdravlja predlogo c. kr. vlade, po kateri se ima premeniti sedanji državnozbornski volilni red tako, da bode vsak državlján, ki izpolnuje svoje državljanske dolžnosti, zadobil tudi vse državljanske pravice potom občnega državnega prava.“

Mestnemu županu naj pa naroči, da to resolucijo primernim potom naznani vladi.

Ker je gosp. občinski svetnik stavil svoj predlog kot nujen, ga je gospod župan pozval, da utemeljuje nujnost svojega predloga.

Gospod predlagatelj je omenil, da je vis. c. kr. vlada predložila državnemu zboru načrt zakona, da se volilni red premeni tako, da vsak državlján, ki izpolnuje svoje dolžnosti, zadobi tudi volilno pravico za državni zbor. Sedanji volilni red ni več zadoštevajoč, kar že to kaže, da se je stavilo že kaci petnajst drugih predlogov, da se premeni. Nobeden teh predlogov pa ni za naše razmere tako prikladen, kakor vladna predloga. Ker pa vsekako vladna predloga in tudi drugi predlogi kmalu pridejo na vrsto v državnem zboru in ker je vsekako dobro, da se tako važen zastop, kakor je mestni svét ljubljanski, izreče o tej stvari, se njemu zdi nujnost popolnoma opravičena.

Mestni svét se je na to izrekel za nujnost in župan pozval predlagatelja, da naj meritorično utemelji svoj predlog.

Gospod predlagatelj je, utemeljujoč svoj predlog, naglašal, da bode brezdvomno vplivala ta prememba, kadar se potrdi, tudi na volitve in sestavo občinskih in deželnih zastopov. Ogromno število naših meščanov, ki morajo z nami nositi državna in občinska bremena, bodo z nami vred se udeleževali oskrbovanja mestnega gospodarstva.

Po predlagateljevih mislih je stvar tako važna, da je slavni mestni zastop v prvi vrsti poklican, da izjavi svoje mnenje, posebno ker gre tukaj za pravice ogromnega števila naših someščanov iz obrtnega stanú, pa tudi cesarskih služabnikov in zasebnih uradnikov.

Novodobne razmere zahtevajo, da se pritegnejo obširni sloji prebivalstva kot polnopravni k državnemu in javnemu gospodarstvu, kar se more zgoditi na podlagi občnega volilnega prava na najpravičnejši način. On zatorej prosi, da zbor pritrdi resoluciji, katero je on stavil. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. oktobra.

(Prevzvišeni gospod knezoškof ljubljanski) povrnil so se sinoči s svojega birmskega potovanja po Notranjskem, katero so končali — spremljani vseskozi od najlepšega vremena — včeraj zvečer v Zagorju, čez Sempeter s poštnim vlakom srečno domu v svojo stolico. Zagorci in Sempeterčani napravili so jim v slovo krasno razsvetljavo.

(Volitve volilnih mož.) Iz Planine se nam poroča dne 17. t. m.: Volitev se je danes pri nas izvršila. Voljenih je z veliko večino glasov mej sedmimi 6 volilnih mož, odločno konservativnih, namreč gg.: župnik J. Podboj z 42 glasovi, župnik Fr. Klemenc s 35 glasovi, posestnik Jakob Zihrl s 35 glasovi, trgovec Iv. Modic s 34 glasovi, posestnik Jak. Kermavnar s 34 glasovi, župan Josip Blažon z 32 glasovi, posestnik A. Zigon z 29 glasovi. Vrsta nasprotnih mož je dosegla 10 do 14 glasov. — V Hrenovicah, kakor se nam poroča iz Postojine, bila je včeraj volitev. Udeležilo se je volitve malo volilcev; niti vsi občinski odborniki niso prišli na volišče. Razven šestero narodno-naprednih izvoljen je za volilnega moža tudi g. nadžupnik Alojzij Puc. — Iz Gorenjega Logatca: Pri nas sta izvoljena konservativna volilna moža: g. župnik Bergant in gospod župan Puppis.

(Z Notranjske.) Z današnjim dnem se konča kanonično obiskovanje dekanije postojnske in trnovske po prevzv. g. knezoškofu. Povsod so apostolskega vladiko kolikor mogočo slovesno sprejemali, le sicer razsvitljene Senožee so ob prihodu prevzvišenega menda ostale nekako temne. V Slavini slavila se je na dan kanonične vizitacije — 10. t. m. — še druga slavnost. Blagorodni gospod okrajni glavar markiz Gozani je pripel v navzočnosti prevzv. knezoškofa veleč. župniku in duhovnemu svetniku g. J. Sajovicu zlati zaslužni križec. Dal Bog vrlému gospodu nositi še dolgo to najvišje priznanje svojih obilih zaslug za vero in dom.

(Odpis davkov.) Državni poslanec č. gospod dr. Gregorec je izročil zbornici poslancev prošnjo občin Omurek, Št. Lenart, Brežice, Radgona in Konjice, da se jim za več let odpišejo davki vsled škod, ki ste jih napravili toča in strupena rosa po vinogradih.

(Pogreb župnika in dekana vč. g. Šribarja) v Škalah vršil se je dne 17. t. m. prav slovesno. Sprevod vodil je vč. g. Stoklas, dekan braslovski, nagrobno govoril je č. g. Fr. Smrečnik, župnik šent-iljski. Navzočih je bilo do 80 č. gg. duhovnikov lavantinske in krške vladikovine, mnogo gospe iz bližnjih trgov in gradov, potem pa ogromna množica srčno žalujočega ljudstva. Svoje imetje sporočil je rajni gospod dekan večinoma v dobrodelne namene, ki bodo njegov blag spomin ohranili. R. i. p.!

(Z Dolenjskega.) Železnica Ljubljana-Kočevje je nekoliko duhove razburila. Delalo se je precej s silo, da bi bila Sodražica popolnoma izolirana! Delalo se je močno, da bi bila pošta od Blok do Sodražice odpravljena; torej bi bili Sodražico popolnoma na stran potisnili. Poprej so jih za kolodvor odstranili in zdaj so hoteli še to malo stvar Sodražanom vzeti! Za gotovo se pa sedaj pripoveduje, da bo še zanesljiva poštna zveza med Blokami in Sodražico! Torej bo tudi gotovo zveza z Rakekom še dalje ostala

(Tatvina.) Preteklo noč bila je v Tomačevem nekemu posestniku ukradena jedna krava. Ravno tako tudi drugemu posestniku v Hrastju jedna krava. Tudi je bilo to noč v Šentvidu nad Ljubljano pokradenih več vreč moke. Kakor se razvidi, pričeli so gospodje tatovi letos kaj kmalu s svojo „prsto obrtnijo“.

(Ogenj.) Od Sv. Trojice pri Cerknici: Dne 11. t. m. zvečer le nastal ogenj v vasi Sleme. Pogorela je vsa vas, 7 števil, z vsemi poslopji, samo trije prazni kozolčki in jeden majhen skedenj so ostali, ta poslopja so namreč nekoliko bolj oddaljena od vasi. Ogenj je nastal v sredi vasi pri posestnici Uršuli Tavželj. Zažgal je nekdo na skednju, kdo je, se še ne vé. Ta uboga družina Tavželj si ni mogla ničesar oteti, njej je vse zgorelo, vsa obleka, ves živež, vozovi, trije prešiči, z jedno besedo: vse. Ljudij je res veliko prišlo na pomoč, pa niso mogli nič pomagati, kajti naenkrat je bila vsa vas v plamenu. Vode ni blizu, drugzega orodja pa vas tudi nima. Ubogi prebivalci te vasi, že prej so bili revni, a kaj bo pa še le sedaj? Niti ljudje, niti živina nimajo stanovanja. Noči so pri nas že mrzle, po noči živina tuli, otroci jokajo od mraza, postelje so jim večinoma vse zgorele. — Dva dni po tej nesreči, namreč 13. t. m., zvečer smo že zopet imeli požar. Gorelo je namreč v vasi Malni, 10 minut od župnijske cerkve Sv. Trojice. Ogenj uničil je posestniku Matiji Hiti-ju skedenj z mrvo vred, živinski hlev, žitnico in svinjake. Bog se usmili nesrečnih pogorelcev in nakloni jim mnogo blagih dobrotnikov!

(Dolenjska železnica.) Na celi progi Ljubljana-Kočevje je največ prometa z blagom na postaji Ortenek. Posebno se lesena roba pošilja na vse strani. Vedno je vse živahno tukaj. Po leti se nadejamo tudi veliko tujcev, ker je kraj za tujce ugoden; posebno zato, ker je gospod Kosler začel popravljati stari grad Ortenek. Kadar bo popravljen grad, bo tu gori za tujce posebno prijeten kraj, ker od tukaj je res prelep razgled na vse kraje! Res izvrstna je ta misel g. Koslerja!

(Od sv. Gregorja.) Te dni je prišel neki tujec s Solnograškega Dolenjsko ogledat. Bil je tudi pri sv. Gregorju. Hvalil je močno kraj; tako lepega kraja je rekel, ni videl po Dolenjskem! Kakor čujemo, da bo slovensko planinsko društvo v kratkem tudi — v našem kraju zaznamovalo pota! Nekoliko stanovanj se bo tudi dobilo! Toraj naj le pridejo tujci v naše zdrave kraje!

(Nezgode.) Iz Zagreba: Dne 12. t. m. se je v delavnici Heinzlovi ponesrečil mizarski pomočnik Ivan Kump, 32 let star, rodom iz Kočevja na Kranjskem. Po neprevidnosti je prišel z roko pod stroj, ki mu je dva prsta popolnoma odrezal, druge in roko pa nevarno ranil. Sedaj se zdravi pri usmiljenih bratih. — Iz Siska: Jurij Svalšek, železniški delavec rodom iz Škofje Loke, je zašel 12. t. m. z roko med dva tovarna vagona, ki sta mu jedno roko skoraj popolnoma razdrobila. Odpravili so ga v Zagreb v bolnico usmiljenih bratov.

(Dalmatinske novice.) Nadškof Rajčević je odpotoval za nekoliko dni v Dubrovnik. — Župan šibeniške občine je ustanovil gasilno društvo; predložen je bajé nemški (?) kot poslovni jezik. — Deželni odbor je 27. septembra odredil kratka in poljudna predavanja o koleri v vseh dalmatinskih bolnišnicah. Predavanje se prične 17. oktobra ter se konča 21. oktobra. Občine so pozvane, da k tem

predavanjem pošljejo jedno ali več oseb na svoje troške. — Srbi v Šibeniku so se sprli z narodnjaki in nočejo več zahajati v slovansko narodno čitalnico. Pristašem viteza Šupuka pač velja tisti hrvatski rek: „Vuk mienja dlaku, čudi nikada.“ — Dr. A. Zlatarevič misli ostaviti mesto Šibenik, ker ne mirujejo njegovi protivniki. Skrajni čas je že, da vlada in narod skončata spletko, ki se kujejo proti temu zaslužnemu možu. Upamo, da bode Zlatarevič ostal na svojem mestu, ker drugače zgubi Šibenik vglad in dober glas.

(Otepanje prahu skozi okno na ulico.) Izmej občinstva nam dohaja ta glas: V Florijanski ulici in po Starem Trgu se nekatere stranke in njih služkinje ne menijo dosti za dotično magistratno odredbo, ki prepoveduje stanovništvu stepanje prahu skozi okna na ulico, ampak tebi — meni nič stresajo ga in podobne ostanke hišne nesnage pešhodečim na glavo ali pa — če ravno tako nanese, kar v obraz! Prav nič bi ne škodovalo, ko bi policijska straža take lehkomišljene ljudi si vzela ad notam, sl. mestni magistrat pa jih s primerno globo opozoril na posledke neubogljivosti!

(Za progo Grosuplje-Novomesto (Straža) dol. železnice) vozijo se potrebni relsi čez Litijo in od tod po cesti na Trebnje i. dr., — kar je dokaj prikladneje in ceneje, kakor skozi Ljubljano in od tu dalje. — Dela pri ugodnem vremenu dobro napredujejo in se tir gradi kaj naglo, a zajedno vrši posipanje in polaganje hlodov (švelarjev).

(Iz velikolaškega okraja.) Nekdo je cenjenemu „Slovencu“ poročal, da je veleslavni deželni odbor dovolil 150 gl. za popravo ceste od Male Slivce do Sv. Gregorja. Tožil je dopisnik o slabih cestah do kolodvorov. Jaz pa moram veselo novico poročiti, da sta 13. t. m. gospod načelnik cestnega odbora in še jeden gospodov udov cestnega odbora pregledala vso cesto. Sklenilo se je, da se cesta razširi in da se bo jeden klanec preložil.

(Razpis dobave.) Zaradi zagotovljenja potrebnih stvari za c. in kr. pomorski arzenal v Pulju za l. 1894 vršila se bode dne 30. oktobra t. l., oziroma dne 4. decembra t. l. ob 4. uri popoldne ponudbena obravnava pri poveljništvu c. in kr. pomorskega arzenala v Pulju. Dobaviti je: olivno olje, laneno olje, sivo umivalno milo in lojeve sveče, rozetni baker v palicah, v dratu in pločevini in bakeri žebli, razne cevi iz muncevine, palice iz muncevine, predmeti iz kavčuka, med (mesing) v palicah in pločevini, razni vrvarski izdelki, koci (odeje). Ponudbe doiti imajo najkasneje do 3. ure popoldne gori imenovanega dne pri poveljništvu c. in kr. pomorskega arzenala v Pulju. Natančnejši specijelni in splošni pogodbeni pogoji, sezname dobavnih predmetov in ponudbeni obrazci pogledajo se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Srbski šovinizem.) „Zastava“, razkolnih Hrvatov glasilo, je nedavno imenovala slavnega vojskovodjo Nikolico Juršića — Srba. In vendar ta sloveči Senjan morda ni vedel, da so kje na svetu Srbi. Ravno tako imenuje srbska slikarja — frančiškana o. Celestina Medovića in Marka Murata. Nesramnost razkolniška je brezmejna!

(Turopoljski župan.) Namesto umrlega Stepana pl. Josipovića je izbrala plemenita občina turopoljska zadnjo soboto v Veliki Gorici znanega mažarona dr. Ljudevita Josipovića, sina hrvaško-slavonskega ministra.

(Muhamedovci za omiko.) Nedavno so imeli odlični Muhamedovci bosenski v Sarajevem shod, koder so se z večine posvetovali, kako in kaj z njihovim vakufom, zakladom za verske namene. Določili so, da ustanové iz njega šole za muslimske otroke. Vsprejeli so tudi statut, ki vrejuje te šole. Glavna določba je v tem statutu, da mora vsa moška deca od petega leta dalje obiskavati šole. Minister, kateremu so predložili svoje sklepe, jim je obljubil, da jih hoče na vsak način podpirati, ker je to veselo znamenje, da se zanimljejo za poduk in šole. — Mi dostavljamo, da je v muhamedanski vakuf po prejšnjih zakonih stekalo se tudi mnogo krščanskih novcev in da bi zahtevala pravica, da se ta bogati zaklad ne rabi samo v korist muhamedancem, marveč tudi kristijanom.

(Svoboda?) Iz Varšave se sliši novi glas o samovolji ruskih uradnikov. Oto pl. K. Wilkens, glavni vrednik že 20 let nemške „Lodzer Zeitung“, je bil odšel pred dvema mesecema iz dežele v kopaljo, da bi si popravil zdravje. Te dni se je hotel vrniti v Lodzo in je že prišel do Aleksandrovega, pa ga je žandarm obvestil, da mu je vrnitev v Ru-

sijo prepovedana, in da je urad imenoval za „Lodzer Zeitung“ drugega vrednika, Rusa Wanikova.

(Kolera v Galiciji.) Dne 12. oktobra je zbolelo za kolero v Galiciji 6 oseb; ozdravele so 3, umrle 4, leži se še 51 oseb. Od začetka kolere do sedaj je zbolelo v Galiciji 998 oseb. To število obsega tudi one, pri katerih bacili niso za gotovo dokazani. Izmed teh 998 bolnikov je umrlo 588 ali 59 odstotkov. Kolera se je pojavila v 101 občinah, ležečih v 28 političnih okrajih in v mestu Krakovu. V 19 političnih okrajih in v Krakovu je kolera že ugasnila.

(Hrvatskega bana) so v Djakovem jako slovesno sprejeli. Vsi trgi in ulice so bile v zastavah. Na pozdrav županov je ban odgovoril: „Prav rad sem prišel semkaj, ker je Djakovo sedež moža, kateri je znan kakor narodni mecen in pospeševatelj narodne kulture“. — Palača Strossmayer-jeva je bila seveda najlepše okrašena. Takoj po pozdravu je bila večerja, katere se je udeležilo 22 oseb. Strossmayer je napil odličnemu gostu, ter izrazil nado, da se banu posreči izpolniti želje prebivalstva. Ban se mu je zahvalil in napil velikemu mecenu, velikemu rodoljubu, katerega naj Bog čuva do skrajnih mej človeškega življenja na srečo hrvatskega naroda. — Hrvatski listi zatrjujejo, da ban ni le radi imenovanja zagrebskega nadškofa šel v Djakovo, temveč da se je s Strossmayer-jem zlasti razgovarjal o srbskem vprašanju. Znano je namreč, da je mladi srbski kralj na svojem zadnjem potovanju po kraljevini skoraj pri vsaki priložnosti dal preveč očitno duška svojim velikosrbskim željam. — Tudi po hrvatski kraljevini so se, kakor poroča dunajski „Freidenblatt“, v zadnjem času pojavljali raznoteri izgrede velikosrbskega radikalizma. — Ban je bil vsled tega poklican k cesarju, potem je šel k ogrskemu ministerskemu predsedniku in nazadnje moral je v Djakovo k možu, čegar beseda brez dvoma v Hrvatski največ velja.

(„Laibacher Schulzeitung.“) K včerajšnji notici s tem naslovom pripominjamo, da novi vrednik imenovanega lista g. J. Benda ni protestant, marveč katoličan.

Telegrami.

Dunaj, 18. oktobra. Zbornica poslancev je izročila predlogo o praškem izjemnem stanju posebnemu odseku 24 članov.

Levov, 17. oktobra. Poslednjih 24 ur jih je v Galiciji 18 zbolelo za kolero in 14 umrlo. — V Livornu v Italiji jih je znova 7 zbolelo za kolero, 1 umrl; v Palermu 14 zbolelo, 1 umrl.

Greifswald, 18. oktobra. Grof in grofinja Blücher včeraj v Wietzowu na grajščinskem vrtu napadena. Grof je mrtev, grofinja je ranjena in napadovalec se je sam usmrtil.

Rim, 17. oktobra. Danes zjutraj je nastal ogenj v Politeami, ki jo je popolnoma uničil. Človek se ni nobeden ponesrečil. Najbrž je bilo zažgano.

Rim, 18. oktobra. Po včeraj objavljeni ministerski naredbi se na Siciliji osnujejo vojaški okraji in podokraji, da se naredi konec ropanjem in zagotovi javna varnost.

Tarent, 18. novembra. Pri včerajšnjem obedu na krovu ladije „Italia“ je napil admiral Corsi Seymouru. Ta se je zahvalil za navdušen vsprejem, ki je pokazal prijateljstvo mej obema narodoma.

Stuttgart, 18. oktobra. Nadvojvoda Franc Ferdinand je odpotoval na Dunaj.

Pariz, 18. oktobra. Carnot je dal slavnostni obed ruskim častnikom in napil pri tem obedu ruskemu carju in carici, ruski mornarici in vsemu ruskemu narodu. Ruski veleposlanik Mohrenheim je odgovarjajoč se zahvalil za prijazne besede, s katerimi so pozdravili Avelana, ki kažejo pravi pomen te prave mirovne slavnosti, in je napil na zdravje Carnotu. Potem je bil ples.

Pariz, 18. oktobra. Skladatelj Gounod je umrl.

Pariz, 18. oktobra. Carnot je imenoval Avelana velikim častnikom častne legije in podelil rede ruskim častnikom in osobju ruskega veleposlaništva. Carnot je imel nalog, v katerem je naglašal, da je prijateljstvo mej Rusijo in Francijo poslednji dve leti trdnjše in bodo tesnejše s slednjim

dnem, in z zaupanjem navda vse, katerim je kaj za mir. Avelane se je zahvalil z nekolikimi besedami.

50.000 goldinarjev je glavni dobitek velike inomoške 50krajcarske loterije. Častite čitatelje opozarjamo, da je žrebanje že **dné 26. oktobra.**

Tuji.

16. oktobra.

Pri **Maliču**: Schab, Preizner, Gaspari Haas, Bettelheim, Graf, trgovci; Braun s soprogo; Hauser s soprogo; Herzog in Menayer, potovalec, z Dunaja. — Krauser, trgovec, in Mülk, potovalec, iz Monakovega. — Schwarz iz Grada. — Coches, tajnik, iz Trsta. — Sink, posestnik, iz Zagorja. — dr. Franc Voušek, c. kr. okr. sodnik, in Pavla Voušek iz Maribora. — Tancig, poštar, iz Mekin. — J. Kopecky, stavbeni podjetnik, iz Mekin. — Keršič, natak, iz Kranja.

Pri **Stonu**: dr. Mihael Radakovič s soprogo iz Grada. — Ehrhardt iz Hamburga. — Muse, višji nadzornik južne železnice; pl. Geramb, stotnikova soproga; Ferd. Braun; dr. Julij Seunig in Franc Grotz iz Trsta. — Reitmayer, trgovec, z Dunaja. — Buchsbaum iz Budimpešte. — R. pl. Rubelli, trgovec, z Reke. — Karres, trgovec, iz Brna. — Bettelheim, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Josipina Roblek iz Radovljice. — pl. Malberg iz Trebnjega. Aleks. Stokic iz Karlobaga. — Ant. Hanusch z Notranjskega.

V nedeljo dné 22. oktobra 1893.

Zabavni vlak v Ribnico in Kočevje.

Odhod iz Ljubljane ob 7. uri 10 minut zjutraj, dohod v Ribnico ob 9. uri 27 minut, v Kočevje ob 10. uri 1 minuta dopoldne. — Povratek iz Kočevja ob 6. uri 29 minut, iz Ribnice ob 7. uri 3 minute; dohod v Ljubljano ob 9. uri 5 minut zvečer.

Vožnja stane tje in nazaj:

v Ribnico:

v III. razredu gld. 1.40

v II. razredu gld. 2.80

v Kočevje:

v III. razredu gld. 1.60

v II. razredu gld. 3.20

Vozni listki se dobivajo pri gosp. Šešarku v prejšnji čitalniški trafiki v Šelenburgovih ulicah nasproti kazini in pri gosp. Jakobu Zalazniku na Starem trgu do petka zvečer.

Zaradi omejenega števila blagovolijo naj se p. n. udeleženci pravočasno za vozne listke oglasiti.

Vstopiti je samo na južnem kolodvoru, ker se vlak pod Zelenim hribom ne ustavi.

Na kolodvor priti je zaradi zamenjave vozniških listkov vsaj pet minut pred odhodom vlaka.

Izletniki, kateri si želijo ogledati zajedno Ribnico in Kočevje, izstopijo v Ribnici ob 9. uri 27 minut dopoldne in se odpeljejo z navadnim vlakom ob 2. uri 23 minut popoldne v Kočevje, kamor dospo ob 2. uri 58 minut.

Vozni listki so veljavni samo za posebni vlak za celo progo do Kočevja in nazaj.

Vožnja med Ribnico in Kočevjem z navadnim vlakom pa je treba posebe plačati in stane v III. razredu 23 kr.

519 1

Dr. Alfred Mahr,

prakt. zdravnik,

nastanil se je

515 3-2

v Ljubljani, Mestni trg 8, II. nadstropje.

Ordinira od 1. do 3. ure popoldne, ubožne brezplačno.

Predzadnji teden!

Inomostske srečke

à 50 kr.

Predzadnji teden!

Glavni dobitek **50.000** goldinarjev.

(457 18-19)

Srečke à 50 kr. priporoča J.C. MAYER.

Pri **bavarskem dvoru**: Verderber, trgovski pomočnik, z Dunaja. — Benigher, trgovec s konji, iz Trsta. — Krakar, krošnjar, iz Starega Loga. — M. Vogrin, prodajalka čipk, iz Kočevja. — Schneffer, kovač, iz Beljaka.

Pri **južnem kolodvoru**: Mises, potovalec, z Dunaja. — Alojzij Marchi iz Italije. — S. Besso iz Kaira. — Teifar, zasebnik, iz Berlina.

Pri **avstrijskem caru**: Marija Plepelih iz Grada. — Franc Fink, potovalec, iz Neuberga. — M. Žilny, jurist, iz Celja.

Umrli so:

16. oktobra. Doroteja Dolž, delavka, 59 let, Kravja dolina 11, vsled raka.

17. oktobra. Marija Lipovš, stolarjeva soproga, 51 let, Streliške ulice 3, tuberc. pulm. — Bonaventura Ban, posestnik, 73 let, Dunajska cesta 23, marasmus senilis. — Anton Riolini, delavčev sin, 5 mesecev, Streliške ulice 11, furunculosis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	736.9	6.6	brezv.	megla	
17 2. u. pop.	736.1	17.0	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	736.3	11.2	"	"	"

Srednja temperatura 11.4°, za 0.1° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 15. oktobra 1893.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

	gld.	498.794.000 (— 5.489.000)
Kovinski zaklad	"	278.237.000 (— 80.000)
Listnica	"	195.749.000 (— 10.182.000)
Lombard	"	29.635.000 (— 3.069.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	2.558.000 (— 3.926.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld.	351.804.000 (+ 1.402.000)

Ravnokar je izšla v moji založbi:

„Zvezdica“,

polka - mazurka.

za klavir zložil **H. Volarič.**

Op. 9.

520 3-1

Cena 45 kr., po pošti 48 kr.

Knjigarna L. SCHWENTNER
v Brežicah.

Služba orgljarja in mežnarja

se razpisuje pri

župnijski cerkvi sv. Marjete na Muti
do 1. decembra.

Prosto lepo stanovanje; dohodki obojne službe znašajo v denarju okoli 230 gld. Tudi zemljišča je nad 3 orale. Spretnost v orgljanju se tirja; seveda imajo cecilijanci prednost. Služba se nastopi s 1. januarjem 1894.

Cerkveno predstojništvo na Muti
na Štajerskem. 465 10-10

V blagohotno uvaženje!

Priporočava za bližajočo se 506 4-2

jesensko in zimsko sezono

izborno svojo zalogo vsakovrstnega

suknenega blaga

za gospodске in deške obleke, zimske suknje in meničkofe; dalje vsakovrstnega

blaga za gospejine obleke,

pristno tirolsko domače sukno (loden)

za gospejine obleke v najnovejših modernih bojah.

Barhant za pranje

za bluže in obleke, posebno cenen in priporočljiv; dalje piqué, motvozast in atlažast barhant, ogrinjače za gospode in gospe, odeje in vsakovrstno pleteno blago.

Tovarniška zaloga najboljšega platnenega in volnenega blaga

Za dobro blago jamčita. — Cene blagu primerno jako nizke.

Grobelnik in Ihl,

trgovina s suknom in manufakturnim blagom na debelo in drobno.

Tovarniška zaloga najboljšega platnenega in damast-blaga.

Pred škofijo 2, v Ljubljani, Pred škofijo 2.

Različne ostankne pristno volnenega sukna, uporabljive za cele obleke in hlače, prodava mnogo pod tovarniško ceno in sicer: meter gld. 1.40 in višje.

Dunajska borza.

Dné 18. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 90 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 60 "
Zlata renta 4%, davka prosta	119 " 60 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 15 "
Akcijske avstro-ogerske banke, 600 gld.	992 " — "
Kreditne akcijske, 180 gld.	334 " 90 "
London, 10 funtov strl.	126 " 35 "
Napoleonendor (20 fr.)	10 " 04 "
Cesarski cekini	5 " 98 "
Nemških mark 100	62 " 20 "

Dné 17. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 05 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	93 " 55 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	145 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 50 "
Zastavna pisma	101 " 10 "
Kreditne srečke, 100 gld.	194 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 75 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	136 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	60 " — "
Ljubljanske srečke	24 " — "
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " 50 "
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2870 " — "
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	103 " 75 "
Papirnih rubeljev 100	132 " — "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izkrcanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.